No. 2. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 5 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

Huishouding van den Staat.

—

(Zie No. 149, 151 en 156.)

De vereenvoudigde indeeling des rijks, in vier departementen en het Hertogdom Limburg, zou den grondslag leggen tot meerdere gewigtige besparingen, aangaande onze binnenlandsche aangelegenheden. Door deze indeeling zou al dadelijk, op eene gemakkelijke wijze, aan het verlangen van zoo veler wenschen kunnen worden voldaan, ten einde de regtsmagt in Nederland op eenen voet te brengen, geevenredigd aan deszelfs uitgestrektheid en middelen. Het gevoelen nopens de inrigting der regterlijke magt op eene veel kleinere schaal, is reeds dikwerf geuit, dikwerf door regtskundige onafhankelijke mannen uiteengezet en de noodzakelijkheid daarvan aangeprezen. Indedaad, niets is in het schuldenrijke Nederland kwetsender voor het algemeen welzijn, niets meer kwetsender voor den belastingschuldige, welke niet dan met moeite, niet dan met inspanning aan deze zijne verpligting voldoet, niet zelden den spaarpenning op de toonbank der directe belastingen nederlegt, niets pijnlijker voor de menigvuldige ontberingen die daarvan het gevolg zijn, dan in deze en soortgelijke instellingen, in de geheele huishouding van den Staat eene pracht, eenen overvloed en overtolligheden ten toon gespreid te zien. «O," zegt hij, — en wat is wel natuurlijker, — «O, ware die huishouding anders, ware zij meer «in overeenstemming met de nationale krachten, ware dit «of dat zoo niet ingerigt, dan voorwaar, zeg ik u, dat «ik deze spaarpenning, in het zweet des aanschijns ver«dient, niet zoude behoeven te offeren." Te offeren? waarvoor, voor den Koning, voor de regten, de onafhankelijkheid van den Staat? ja, ware dit zoo, maar het is er verre van; neen, deze spaarpenning dient alleen om kostbare, overtollige, de natie ontzenuwende instellingen te behouden, een leger van ambtenaren te voeden, een leger van rijksdienaren, voor hetwelk de posten als het ware geschapen zijn, in stede dat de behoefte aan deze het aantal der dienaren regelde.

De organisatie der regterlijke magt, zou derhalve kunnen zijn als volgt: de Hooge Raad, *een* departementaal hof in de hoofdplaats, zooveel mogelijk het centrum van ieder departement: dus *zes* der tegenwoordige provinciale hoven gesupprimeerd; wijders in elk district niet meer dan *een* districts-regtbank, overigens kanton-geregten; waardoor een groot aantal der tegenwoordige arrondissements-regtbanken zoude vervallen, en op deze wijze wederom eene aanzienlijke bezuiniging ontstaan. Vele zullen ons tegenwerpen, dat slechts eene regtbank in ieder district soms tot groot ongerief kon zijn; doch mogten daaruit *aanvankelyk* al eenige moeijelijkheden, wegens den grooten afstand, voortvloeijen, de gewoonte zou hier het hare doen, en de bezuiniging, dit is zeker, geene hersenschim zijn. Onze buurman had slechts vijftig passen te doen, om aan zijn dagelijks werk te gaan, en moest hij bij *occasie* eenige minuten verder, dan klaagde hij steen en been; intusschen werd de goede man naar Amsterdam verplaatst, en, lieve hemel, hij bestierf het bijkans, zulke groote *enden* moest hij in die groote stad doorloopen; sedert is tien minuten, die hij nu *gewoon* is te gaan, in de schatting waarvan hier de rede, voor dien buurman even zoo ver als de vijftig passen, die hij destijds moest afleggen. Dat er trouwens geen groot bezwaar in deze reorganisatie der regterlijke magt gelegen zij, is onder anderen genoegzaam blijkbaar uit de tegenwoordige indeeling der provincie Zeeland, daar toch in het 4e en 5e district dier provincie, in het voormalige Staats-Vlaanderen, thans geene regtbank gevestigd is, en de zaken voor die districten, dezerzijds de breede Scheldestroom worden afgedaan, niettegenstaande men, in den winter, soms gedurende 14 dagen, van den eenen oever niet naar den anderen kan komen, en toch gaat het goed, omdat men eenmaal aan dien grooteren afstand gewoon is.

De onderwerpelijke indeeling zou evenzeer bezuinigend kunnen werken op de administratie der belastingen. Dat het heer van ambtenaren der belastingen veel te groot is, in geen het minste verband staat met een eenvoudig beheer, met den omvang der middelen, noch met de krachten van den Staat, zullen slechts weinigen betwijfelen. Een hoofd-inspecteur, een provinciaal inspecteur, een inspecteur voor ieder arrondissement, een *legio* van controleurs, ontvangers en commiesen, in eene enkele provincie, draagt mede den schijn als waren de posten of betrekkingen geschapen voor hen die in dezelve geplaatst zijn; is in die organisatie wel een schijn van eenvoudigheid? ziet men niet dikwerf twee ontvangers, in plaatsen beneden de 10.000 zielen, een voor de directe en een voor de indirecte belastingen, ambtenaren, welke gemiddeld geen twee uren per dag werkens hebben, betrekkingen voor welke één ontvanger zeer voldoende zou zijn. Naar de door ons aangewezene departementale indeeling des rijks, zouden wij *één* inspecteur voor ieder departement, *één* inspecteur voor ieder district, en *één* controleur voor ieder arrondissement als voldoende achten, wijders in alle steden beneden de 15,000 inwoners slechts *één* ontvanger, zoowel voor de directe als indirecte belastingen.

Door deze wijziging zouden 40 à 50 inspecteurs-ambten en vele ontvangers-plaatsen komen te vervallen, en hieruit alweder eene aanmerkelijke besparing ontstaan.

De tegenwoordig bestaande administratie der domeinen, zoude geheel en al, door den verkoop der domeinen, kunnen worden opgeheven, en het beheer en onderhoud van domaniale wegen, bruggen en kanalen, tot de administratie en het beheer van 's rijks waterstaat kunnen overgaan; niet alleen dat uit deze combinatie vereenvoudiging en bezuiniging zou geboren worden, maar tevens zou daardoor eene onhebbelijkheid vermeden worden, vermits het meerendeel der tegenwoordige agenten van het domein wel administrative kennis bezit, doch niet in de ingenieurs-wetenschap bedreven is, eene wetenschap, welke wel degelijk tot den aard hunner betrekking behoort.

(Het slot hierna.)

INGEZONDEN STUKKEN.

De Heer Gevers van Endegeest.

—

Dat de *geest* van dezen volksvertegenwoordiger gansch niet *ten ende* is, zoo als zijn naam anders zou kunnen doen gelooven, blijkt uit de redevoering over het Hoofdstuk der Begrooting voor de *Marine*, voorkomende in de *Staats-Courant* van den 28 December ll.

Wij betreuren het wel, in zekeren zin, dat er gegronde redenen door Z. E. M. kunnen worden opgegeven, waarom de constructie werf binnen deze stad, in het algemeen belang, zou behooren te worden gesupprimeerd; het is echter reeds vroeger opgemerkt, dat, wanneer nog maar eene *reparatie-* en *uitrustings-werf* binnen deze vesting bleve bestaan, en de regering eenige verdere aangewezene voordeelen aan deze laatste geliefde toe te kennen, het te lijden verlies alligt zou kunnen worden te boven gekomen. «Bij het bezit toch der *beide* werven," zeide men toen, «*gaat Vlissingen evenwel te gronde — als een «zinkend schip.*"

Overigens gelooft de heer v. E. zelf, dat men altans eene *reparatie werf* zou kunnen behouden.

Behalven het vele goede, waardoor zich deze redevoering, in het belang der Marine, onderscheidt, troffen wij daarin ook met genoegen aan eene zinsnede, als de volgende:

«Men heeft gisteren beweerd, dat er eenstemmigheid «was. [Verzekering van den heer Baud, ten aanzien der «Ministers.] Dan, Edel Mogende Heeren! welk eene «soort van eenstemmigheid kan dat wezen? Met mannen «van zoo verschillende denkbeelden, van zoo uiteenloopende «antecedenten, en ik zou haast zeggen, [het kon gerust «gezegd worden,] van *zoo onderscheidene tydperken*, kan «er geene andere eenstemmigheid zijn dan die verkregen «is door van iedere denkbeelden wat af te laten of daar «wat bij te voegen, al naar den indruk van het oogen«blik of de behoefte der omstandigheden. De geachte «spreker uit Leyden noemde onlangs de wet op de Re«kenkamer eene *doorgesleepte* wet; zulk eene zamenbren«ging van meeningen; noem ik eene *doorgesleepte* een«stemmigheid; en deze kan ik niet toejuichen, vooral «niet, indien de aangeboden begrooting voor het Depar«tement van Marine er de vrucht van mogt zijn."

Het moet inderdaad ten hoogsten bevreemden, nadat zoo van alle zijden op de zamenstelling van een *homogeen* Ministerie is aangedrongen, en de behoefte daaraan zoo helder als de dag is gebleken, dat nogtans zulk eene bonte vereeniging van Ministers, met zoo uiteenloopende staatkundige denkwijs en beginselen, als de ervaring in heu heeft doen kennen, voortdurend aan het hoofd onzer zaken geplaatst blijft. Kan Z. M. met eenige mogelijkheid in het denkbeeld verkeeren, dat zulks *tot wezenlyk heil des lands strekken moet?* dat daardoor binnen- en buiten 's lands het vertrouwen op de kracht van H. D. regering kan worden bevestigd of versterkt? Zoo neen, zoo men daartoe een te juist oordeel aan den Koning moet toekennen, en eene te vaste overtuiging van de waarheid, dat, evenmin een ministertal, dat uiteenloopende wenschen voedt, en uiteenloopende doeleinden wil bereiken, iets wezenlijk goeds voor den Vorst en den troon, voor land en volk kan uitwerken; wat zou men dan wel anders als beweeggrond hebben aan te nemen voor het voortdurend aan Nederland onthouden blijven van een *homogeen*, een zamenstemmend en daardoor krachtig werkend ministerie.

Dat het den Koning, wien het op het slagveld, bij het als 't ware in het oog zien van den dood, nimmer aan moed en geestkracht ontbrak, zou mangelen aan moed en geestkracht *in het kabinet?* Niet aannemelijk. De beroemde veldheeren ook van lateren tijd, toen er vooral ook moed in de kabinetten gevorderd werd, leveren te krachtige bewijzen op van het tegendeel. Een Graaf Karel van Bourgondien, een Keizer Karel, een Frederik de Groote, een Napoleon, en in onze tegenwoordige dagen een Lodewijk Philips, (wiens onverschrokkenheid in het veld en in oogenblikken van levensgevaar zich meermalen heeft doen bewonderen,) een Wellington tegen Soult, een Espartero zelfs, kunnen hier wel als bewijzen worden aangevoerd, dat de ziel in het bezit van wezenlijke heldenmoed, dezen niet aflegt, zoodra de kruiddamp is opgetrokken en de donderende toonen des geschuts door de zachte klanken des vredes zijn vervangen. Dus *geen* gebrek aan wijsgeerigen moed in het kabinet, in de staatkunde, is hier aan te nemen. En wilde men er nog meerder bewijs voor, de weigering der ratificatie van het *Luxemburgsche* tractaat kan het leveren aan ieder, die onbevangen oordeelt.

Maar *waar* dan toch den draad te vinden in dezen doolhof? Is het persoonlijke verkleefdheid, is het eene hooge mate van achting, is het gevoel van vriendschap voor de mannen, die de oude regeringsbeginselen hielpen vestigen en toepassen, die medewerkten, dat onze grondwet gewijzigd werd, zoo als wij haar bezitten; en die ongetwijfeld nog alle pogingen aanwenden, om van hun werk, van *het oude*, dat ons bedierf en dat Belgie aan de kroon van Oranje ontrukte, nog zooveel te redden, als er van te redden is, om de eenvoudige reden, dat er hunne *eer*, hun *staatkundig karakter* bij betrokken is?

Maar *persoonlyke* gevoelens, welk wijs en verlicht Monarch der negentiende eeuw zou die niet weten op te offeren, — waar het lot, waar de belangen van geheel een trouw, een regtschapen, een ordelievend en aan zijnen Vorst verkleefd volk gebieden, roepen, wenken?

Maar misschien de vrees voor het onmogelijke, om, bij den invloed, bij de magt, bij het staatkundige overwigt, dat zekere klasse van mannen, als gevolg van vroe-

... vangen, bezit, bij de Saksweld ... in het stuk zijner staatkundige belangen, — het ondoenlijk, zeggen wij, om hij dat een en ander het goede voor land en volk tot stand te brengen, hetwelk de Vorst, hetwelk eenige zijner Ministers mogten wenschen, ja zelfs onvermijdelijk noodzakelijk achten?

Zou *dit* welligt het raadsel kunnen oplossen, waarom Nederland nog altijd geen *homogeen* ministerie mag bezitten?

Ook *dit* kunnen wij niet aannemen. Had onze Koning gedurende 27 jaren in vreemde landen rondgezworven; ware Z. M. onbekend met den geest, met het karakter, met de wenschen van de overgroote meerderheid des volks; had Z. M. niet de meeste Provincien des lands in persoon bezocht, zich niet overtuigd van de goede gezindheid, van de toegenegenheid, van de liefde voor zijnen persoon, van dezelfde overgroote meerderheid; kende Z. M. de meeningen, de gevoelens niet der mannen, die, hetzij dood, in hunne nog levende geschriften, hetzij levend in de waarheden en wenken, die zij voortdurend luide verkondigen en telkens bij vernieuwing aandringen, — mannen als de HOGENDORPEN, de KEMPERS, de LUZACS, de FOCKEMA'S, de VAN NESSEN, de VAN DAMS, de VAN RECHTERENS, de BRUCE'S, de SCHIMMELPENNICKS, (vroeger en ook *nog heden*) de LUZBENS, de MANS, de VAN PANHUYSEN, de LIPMANS, de VAN HALL'S, de KEMPENAERS, de SCHOONVELDS, de DONKERS, (hoevele sieraden der balie!) en — om met een gewigtigen naam te eindigen — de THORBECKE'S, — te kennen geven, wat tot dringende behoefte geworden is voor het Nederlandsche volk, het *ware* mogelijk, dat Z. M. konde vreezen, mis te tasten in de middelen, die tot redding, die voor het toekomstig geluk van land en volk behooren en veilig *kunnen* bij de hand genomen worden.

Maar nu; nu schier alle mannen van talent, alle mannen in welker oordeel de natie vertrouwen stelt en welker verdiensten zij huldigt, zóó duidelijk gesproken hebben; nu de natie heeft getoond, dat de Vorst op haar kan rekenen, gelijk Hij-zelf meermalen betuigd heeft, dat zij op Hem kan rekenen, nu te vreezen, dat het *egoïsmus* van zeker klein getal personen over dat alles zou kunnen zegevieren en den troon in gevaar brengen, — voorzeker dat ware eene vrees, eenen WILLEM II onwaardig, en derhalve ook *dezen* beweeggrond kunnen en willen wij niet aannemen.

En zóó mogen wij dan, na al deze overwegingen, wel niet anders dan tot de gegronde verwachting komen, dat, indien wij voor het oogenblik nog altijd mannen aan het roer zien blijven, op welke de natie geen vertrouwen heeft, — derzelver aftreding echter aanstaande is, en dat derhalve de heer VAN ENDEGEEST ook in dat opzigt, eerlang het geluk des lands, naar zijne wenschen, zal zien bevorderd.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

PETERSBURG, 19. December. De tegenwoordige winter is de merkwaardigste, dien wij sints langen tijd beleefd hebben. Terwijl wij in December van het vorige jaar reeds gestrenge koude en de sterkste vorst hadden, die den geheelen winter door aanhield, lezen wij thans in het dagblad *Poszrednik*, omtrent de tegenwoordige Decemberlente het volgende:

In onze stads-tuinen ligt geen zweem van sneeuw; al de grasperken zijn nog groen, en overal spruiten bloemen uit, zoodat ik op heden (13 December) in een tuin te Wassili-Ostrow een tuiltje van bloeijende maagdeliefjes en half opene prumulaveris en auricula, benevens eenige groene takjes van malva, kruizemunt, molisse, kamperfoelie, enz., geplukt en hetzelve met eene sloep, even als in Mei, over de nog geheel van ijs bevrijde Newa, aan eene dame op de Engelsche Kade toegezonden heb.

— Men schrijft van Schlestad het navolgende:

Eene afschuwelijke wandaad heeft deze stad in onrust gebragt: te weten de moord aan een Catholijk priester, gepleegd, die om zijne weldadigheid algemeen geacht werd. De pastoor *Hamann*, namelijk, was sedert lang gewoon zijne matige inkomsten met de behoeftigen te deelen, zeggende: « Ik heb ze van God ontvangen en ben ze aan de armen schuldig." Hij verleende met dit oogmerk van tijd tot tijd nachtverblijf en voedsel aan behoeftige reizigers. Onlangs meldde zich tegen tien ure des avonds weder een zoodanige bij hem aan, en werd opgenomen en aan den avonddisch toegelaten, gedurende welke de geestelijke, niets kwaads vermoedende, waarschijnlijk door zijn gast uitgehoord werd; althans des morgens vond men den goeden pastoor op den vloer zijner kamer uitgestrekt liggen en met een scheermes den hals afgesneden. Vijftig kroonen en een zakhorlogie schijnen de voornaamste voorwerpen van waarde te zijn die tot dezen wreeden moord aanleiding hebben gegeven, welke waarschijnlijk gepleegd is door hem die zoo liefderijk in de woning des vermoorden was ontvangen; want hij heeft zeer vroeg in den morgen en in groote stilte het huis verlaten."

— De heer *Linda*, apotheker te Melk in Neder-Oostenrijk heeft zich verscheiden jaren bezig gehouden met de uitvinding van een middel tot het bedwingen der vlammen bij brand. Zijne pogingen werden met een goed gevolg bekroond en het resultaat is door hem bekend gemaakt. Deze beschutting tegen het verwoestende element bestaat in eene verw, uit goedkoope stoffen zamengesteld, welke de eigenschap bezit, om de daarmede overtrokkene voorwerpen niet enkel voor wormsteken en het verweren te bewaren; maar ook, bij brand, eenen geruimen tijd aan de werking der vlammen tegenstand te bieden. De bestanddeelen zijn: in water verdunde thonaarde, fijn gestooten asbes, gepulveriseerd spiesglas (antimonium crudum), salmoniak en wit geconcentreerd zwavelzuur. Met een centenaar dezer verw, die op ruim ƒ 5 te staan komt kan eene oppervlakte hout van ongeveer veertien vierkante vademen bestreken worden. De uitvinder heeft de onfeilbaarheid van dit middel door onderscheidene proeven buiten twijfel gesteld, gegeven; die onder opzigt der overheid, in het bijzijn eener talrijke verzameling van getuigen, gedaan werden.

BERLIJN 22. December. Het uit Westfalen ilzezins gelukkig geopperd plan, tot het graven van een kanaal, hetwelk de Eens met de Lippe zal verbinden, waardoor men op Duitschen grond uit den Rijn in de Noord-zee kan komen, heeft hier algemeen bijval gevonden. Aller wenschen strekken daarheen, dat dit plan spoedig moge volvoerd worden.

FRANKRIJK.

PARIJS, 30. December De jongste bekentenissen van *Colombier* en *Brazier* schijnen wel deugdelijk aanleiding te geven tot de instructie van een nieuw proces, maar zoo men er bijvoegt, zal hetzelve niet voor de Pairs, maar voor de gewone regtbanken worden gebragt.

— Er heeft zich eene Associatie gevormd, die een miljoen franken bij een zal leggen, (te weten van 40 personen en ieder dus 25 duizend frank), waarvan men de helft den heer *Thiers*, zal aanbieden voor zijne thans in de pen zijnde geschiedenis van *Napoleon*, de andere helft dezer aanzienlijke som zal strekken tot een luistervolle uitgave van het merkwaardig werk des oud-ministers. De opbrengst der verkoop zal, intusschen, (zoo meent men tenminste) de deelhebbers met intressen en dividend ruim schadeloosstellen voor hunne uit- en voorschotten. Deze letterkundige speculatie is eene navolging van die vroeger met Chateaubrians *Mémoires d' outtre tombe* (*Overgrafsche Gedenkschriften*) heeft plaats gehad, welke beroemde schrijver daarvoor mede eene verbazende som op hand, en zelfs bij voor-overlijden, een groot weduwe-pensioen voor zijne Echtgenoot, ontvangen heeft.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 2. Januarij. Heden morgen, ongeveer ten zes ure, is *Mietje Salomon Snyders* huisvrouw van *Israel Jakob Hoepelman*, wonende in de Batavierstraat onder No. 12 bijgestaan door de Vroedvrouw *Aaltje Vorst*, wonende in de Muiderstraat, verlost van *vier* doode Kinderen van het mannelijke geslacht. De kraamvrouw bevindt zich zoo wel als zoodanige omstandigheid kan doen hopen, doch verkeert in hoogst armoedige omstandigheden.

— In het *Weekblad van het Regt* leest men: « Naar men verneemt zal op 12 Januarij aanstaande de orde der advokaten bij den Hoogen Raad zich vereenigen aan eenen vriendschappelijken maaltijd, welke zal gegeven worden in het hotel van den Heere *Reyman*, genaamd de Oude Doelen. De geheele orde zal daaraan deel nemen, met uitzondering slechts van eenige weinige die door toevallige omstandigheden daarin worden verhinderd."

— Uit 's Hage schrijft men van den 31. December. Na het eindigen der Godsdienstoefening, welke Z. M. de Koning, benevens de geheele Koninklijke familie, onder het gehoor van den Hofprediker *Dermout*, bijwoonde, hebben de gezamentlijke zak- en turfdragers, die nog steeds eene soort van gesloten vereeniging of gilde vormen, eenen optogt door de stad gedaan, gemaskerd, voorafgegaan door trommelslagers, en een corps muzijkanten, benevens hunnen bejaarden overman en vier banierdragers te paard, en door eene ontelbare menigte flambouwen begeleid. Voor het paleis des Konings aangekomen, alwaar zich eene zoo talrijke menigte verzameld had, dat het geheele Voorhout zoo wel als de Kneuterdijk ten eenemale ongenaakbaar waren, hieven zij een luid gejuich aan terwijl de muzijk zich in de geliefkoosde Vaderlandsche liederen deed hooren. Terstond hierop verscheen de Koning op het bordes in groote tenue en het hoofd met den karakteristieken muts gedekt, terwijl de geheele Koninklijke familie zich aan de vensters vertoonde, en alle de vergaderde menigte op de innemendste wijze begroette, waarop het gejuich verdubbelde en de trommelslagers zich in eenen generalen marsch hooren lieten. Vervolgens heeft de stoet de paleizen der prinsen *van Oranje* en *Frederik der Nederlanden* bezocht, en daarna zich naar de ministers, den gouverneur der provincie en de leden der stedelijke regering begeven en de voornaamste straten doorgetrokken.

— Van den Helder schrijft men ons van den 30 December.

Gedurende meer dan elf achtereenvolgende weken had alhier geen oostenwind gewaaid, die de tot uitzeilen gereed liggende bodems naar hunne bestemming liet vertrekken. Toen dan nu gisteren de zoolang gewenschte gunstige windgelegenheid daar was, zijn er, door middel van de twee stoombooten der Noord-Holland en Amsterdam, meer dan 70 bodems naar zee gesleept. Onder dezelve bevond zich Z. M. oorlogbrik de Zwaluw, kapt.-luit. *Enslie*, terwijl nog in deze haven gereed ligt, om eerlang in zee te steken Z. M. oorlogskorvet Castor, kapt.-luit. *Söhngen* naar Suriname. *(U. C.)*

LEIDEN, den 31. December. Door eene vriendelijke hand zijn ons de volgende mededeelingen gedaan, ten aanzien van *Rembrant*, welke onbewistbaar de plaats zijner geboorte aanduiden, en dus tot eene gevolgtrekking kunnen dienen, waar eigenlijk, indien men hem een standbeeld oprigtte dat standbeeld zou behooren geplaatst te worden.

« *Rembrant van Rijn* is op den 15 julij 1666 te Leijden geboren. Zijn Vader was *Harmen Gerritsz. van Rijn*, zijne moeder *Neeltje Willemsdr. van Suitbroek*. Hij werd opgeleid voor de Studie, doch had meer lust voor de beoefening der Schilder- en Teekenkunst, zoodat hij van de school afgenomen en door den Leijdschen Burgemeester *Jakob Izaacz. van Swanenburg* werd tot zich getrokken, ten einde hem in de Schilderkunst te onderwijzen. Deze Burgemeester *Swanenburg* was zelf een zeer geoefend Schilder in het vak van binnenhuizen, en bragt *Rembrant* op zulk eene hoogte, dat hij met vrucht de lessen van den Amsterdamschen Kunstschilder *Lasman* konde waarnemen, weshalve zijn Vader hem bij dien Schilder bestede. Na hier eenigen tijd te hebben gearbeid, is hij naar Leijden teruggekeerd, van waar hij in het jaar 1630 met der woon naar Amsterdam is vertrokken."

— Den 29. dezer is een Belgisch vaartuig uit Ostende de Broeeming, bij Blankenberg verongelukt. Men schrijft zulks toe aan de dronkenschap van het scheepsvolk.

GEMENGDE BERIGTEN.

— De Noord-Brabander bevat een betoog, over de zedelijke verdiensten van 't marionettenspel boven de tooneelspelen door levendige personen uitgevoerd; waartegen de Echo de eerbaarheid der vlooijen van den heer Bertolotto aanbeveelt. — Te Utrecht is eene nieuwe vinkenbaan geopend. — 6 van de welgestelde ingezetenen van Apeldoorn staan voor 't Hof van Arnhem teregt wegens het mishandelen eener weduwe en ruineren van haar huis en huisraad. — Men schrijft uit Berlijn dat de Graaf van Nassau zijn kapitaal uit de Holl. fondsen zoude terrugnemen — In Utrecht zal een studenten reunie plaats vinden in 1841. — Den 17. Dec. is bij Neudorf een vaartuig met 800 varkens gezonken. Al de zwijnen zijn hierbij verdronken; doch de menschen zijn gered.

Men wordt verzocht alle brieven, de Courant betreffende, franco regtstreeks aan den Uitgever te zenden, en niet aan het Postkantoor alhier, gelijk door sommige geabonneerden geschiedt.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 4 Januarij. Sedert den 1 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Britannie, S. Brasiel, Napels, fruit; Franciskus, F. Muis, Amsterdam, traan en thee; Henri Leeds, W. Mo v, Charlestown Katoen; Prinses Victoria, S. Jackson, Londen, stukgoederen en passagiers; The City of Edimburg, Londen, stukgoederen en passagiers; Anna Maria, J. F. Muis, Hamburg, stukgoederen Einigtheiden, L. Evers, Corsoer, garst; die Frau Franke, Randers, haver; Uriguay, S. Kelso, Buenos ayres, huiden.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Die Orion, Schumacher, Messina, ballast; La Camile, J. C—ban, Havre de Grace, stukgoederen; l'Arsene, P Bonet, Havre de Grace, stukgoederen; The Soho, G. Whitcomwe, Londen stukgoederen en passagiers; Monikendam, K W. Immink, Triest, huiden; Jammes Warn, D. Morton, Liverpool, ballast; de Phoenix, G. Hansen, Liverpool, ballast; La Jeune Clemence, T. Suit, Hull, vlas; de Maria, H. H. Meijer, Gibralter, ballast.

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.